

NAPROŚCIĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf naprościć się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyprostować się:

W przeciwstawieniu: »skrzywić się ... naprościć się«: Co się pokrzywiło nie może się naprościć [Perversum non potest dirigi]/ á czego niemálz (to) się nie może liczyć. BudBib Ecclē 1/15.

Formacje współrdzenne cf PROSTOWAĆ.

KCh